

A SÖTÉTSÉGBEN IS VIGASZTALÁS

Alapige: Lukács 22,1-6.

1. A SÖTÉTSÉG MÉRHEGETLEN MÉLYSÉGE | Ezekben a bibliai versekben olyan hihetetlen gonoszság, a sötétségnek olyan mérhetetlen mélysége tárul fel előttünk, amibe beleborzong az ember szíve és elméje!

Hallottuk, hogy: *A főpapok és az írástudók keresték a módját, hogyan öljék meg Jézust.* ^{22,1.} Ezeknek az embereknek nem az volt a kérdésük, hogy megöljék-e Jézust, ez már eldöntött tény volt. Tennék is azonnal, ha nem félnének a néptől, akik között olyan népszerű volt az, Akit ők halálosan gyűlöltek. Ők a módját és alkalmát keresték annak, *hogyan hajtsák végre azt, amiben már egyezsége jutottak.*

Aztán hallottunk *Júdásról, akit Iskáriótesnek neveztek, és egyike volt a tizenkettőnek.* ^{22,3b.} Ő három évig együtt élt a Mesterrel, átélt megannyi csodát, hallotta Jézus tanításait, és aki mindezek után mégis arra jut, hogy elárulja mesterét.

Aztán itt van a történet harmadik szereplője: a **Sátán**, akiről azt olvassuk: **bement Júdásba.** ^{22,3a.} Úgy tűnik, mint ha a Sátán megszállta volna Júdást, aki azután agyatlan zombiként végrehajtotta azt, amit megszálló gazdája diktált. De Júdás önmagától döntött, ő maga mondott nemet Jézusra. Abban a pillanatban pedig, ahogyan elfordult Jézustól, azonnal *igent mondott a Kísértőnek*, akiről ezt mondja a Biblia: **Legyetek józanok, kiegyensúlyozottak, és vigyázzatok, mert ellenségeitek, a Sátán, kerülget benneteket. Úgy járkal körbe-körbe, mint az ordító, éhes oroszlán, keresve, kit nyelhet el.** ^{1Pt. 5,8. EFO}

2. BESZÉDES HALLGATÁS | Ennek a történetnek azonban van egy *negyedik* szereplője is. Valaki, Akiről nem ír semmit Lukács, pedig nagyon is ott van, nagyon jelen van, mind abban, ami történt. Az evangélista hallgatása mégis nagyon beszédes! Mert *hol van Isten*, miközben mindaz megtörténik, amit ezekben a versekben olvasunk? Miért nem akadályozza meg, hogy az emberi gonoszság és a sátáni sötétség ennyire nyilvánvaló módon az Ő Fia, Jézus Krisztus elpusztítására szövetkezzen? Miért tétlenkedik? **Miért hallgat?**

3. PRÓFÉCIÁK | Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a *Fiú által szólt hozzánk...* ^{Zsid. 1,1-2a.} – kezdi a Zsidókhoz írott levél írója mondandóját. Vagyis Isten egyáltalán nem tétlenkedett,

nem hallgatott, csak már *mindent* elmondott ezidáig, amit a történet minden szereplőjének tudnia kellett. Évszázadokkal előbb megjövendölte mindazt, amit történt és ami történni fog!

Tudjuk, hogy Jézus földi életének 33 esztendeje alatt 300, halálakor pedig néhány óra leforgása alatt 29 prófécia vált valósággá. Isten előre kijelentette, hogy népének vezetői **elutasítják** majd Jézust (Zsolt. 118,22.); hogy Jézust **gyűlölni** fogják. (Jn. 15,25.: Zsolt. 35,19.); hogy Jézust **elfogják hagyni** a tanítványai (Mt. 26,31.: Zak. 13,7.); hogy Jézust **meg fogják ölni** (Jn. 19,34-37.: Zsolt. 34,20., Zak. 12,10.); hogy **Júdás elárulja** Jézust (Jn. 13,18.: Zsolt 49,10., Mt. 27,9-10.: Jer. 19,1-13., Zak. 11,12-13.

Sőt, Jézus **maga is** megjövendöli, ami történni fog vele. Pl. háromszor jelenti ki azt, hogy milyen halállal kell meghalnia (Mk. 8,31-35., 9,31., 10,33-34.)

Isten tehát nem hallgatott csak már *mindent* elmondott ezidáig, amit a mai történet minden szereplőjének tudnia kellett.

4. HOGYAN?! | Hol volt Isten, amikor mindezek megtörténtek? Miért engedte azt, hogy mindezek megtörténjenek? Miért nem akadályozta meg, hogy az emberi gonoszság és a sátáni sötétség ennyire nyilvánvaló módon az Ő Fia, Jézus Krisztus elpusztítására szövetkezzen?

Ezekre a kérdésekre a válasz egy olyan felfoghatatlan titokhoz vezet, amit félve és remegve mond ki csak az ember. Isten mindazt előre látta, sőt nemcsak látta, hanem maga tervezte így, hogy az Ő Fiát, Jézus Krisztust elutasítsák, gyűlöljék, elhagyják, elárulják, megtagadják, elítélik, leköpdössék, megkorbácsolják, kigúnyolják, átszúrják és megölik. Ézsaiás 53,6.10.: **Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért. ... Az Úr akarata volt az, hogy betegség törje össze.** ApCsel. 4,27-28.: **Mert a te szent Szolgád, Jézus ellen, akit felkentél, valóban megegyezett ebben a városban Heródes és Poncius Pilátus a pogányokkal és Izráel népével, hogy végrehajtsák mindazt, amiről kezed és akaratod előre elrendelte, hogy megtörténjék.**

Az pedig még megdöbbentőbb, hogy Jézus Krisztus tökéletesen tisztában volt azal, hogy minden mögött, ami vele történik és történni fog, azt Isten keze és akarata előre elrendelte, hogy megtörténjék: **És tanítani kezdte őket, hogy az Emberfiának sokat KELL szenvednie, és el KELL vettetnie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg KELL öletnie, de harmadnapon fel KELL támadnia.** ^{Mk. 8,31.} Súlyos igazság ez, de a Biblia igazsága ez!

5. MIÉRT? | Miért nem akadályozta meg, hogy az emberi gonoszság és a sátáni sötétség ennyire nyilvánvaló módon az Ő Fia, Jézus Krisztus elpusztítására szövetkezzen? Mert ha megakadályozta volna mindezt, ha nem Isten lett volna a fő cselekvő Krisztus halálában, akkor Krisztus halála nem tudna megmenteni minket a bűneinktől, és örökre a pokolban vesznénk el. Krisztus halála az evangélium szíve – a jó hír szíve – ezért tette Isten mindazt, amit tett. Ahogy a Róma 5,8. mondja: **Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.**

6. A SÖTÉTSÉGEN IS VIGASZTALÁS | Végezetül tegyünk fel egy másik súlyos kérdést is: Hogyan válthatott volna meg bennünket egy olyan Isten, aki tehetetlenül végignézi, ahogyan az emberi gonoszság és a sátáni sötétség ennyire nyilvánvaló módon az Ő Fia, Jézus Krisztus elpusztítására szövetkezik? Mert lehet, hogy nem tudjuk felfogni azt, hogy mind a mögött, a Jézus Krisztussal történt, amit a Lukács 22,1-6-ban olvasunk, Isten keze és akarata áll. Lehet, hogy csak annyit értünk ebből, ha magyarázni nem is tudjuk, nem is merjük, hogy mindezt azért tette Isten, mert nem tehetett másként, nem volt más útja megváltásunknak, csak az, hogy Krisztusnak meg kellett halnia és fel kellett támadnia.

De ebben az üzenetben, az üdvösségen túl természetesen, van valami nagyon vigasztaló. Az tudniillik, hogy Isten mindent, ami Jézussal történt a maga akaratának ellenőrzése alatt tartott mindvégig. Mi lehet ebben a vigasztaló? Az, hogy semmi sem történhetik úgy a világban, sem a személyes életünkben, sőt még a Sátán sem cselekedhet a maga kénye-kedvére, hogy ne állna Isten ellenőrzése alatt! Ahogyan Jézus mondta: **Ugye, öt verebet adnak két fillérért, de Isten egyről sem feledkezik meg közülük. Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva. Ne féljete, ti sok verébnél értékesebbek vagytok!** Lk. 12,6-7.